

Výroční zpráva o lidských právech ve světě v roce 2006 a politika EU v oblasti lidských práv

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. dubna 2007 o výroční zprávě o lidských právech ve světě v roce 2006 a o politice EU v oblasti lidských práv (2007/2020(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na 8. výroční zprávu EU o lidských právech (za rok 2006)¹,
- s ohledem na články 3, 6, 11, 13 a 19 Smlouvy o Evropské unii a na články 177 a 300 Smlouvy o ES,
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a všechny příslušné mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv²,
- s ohledem na Chartu Organizace spojených národů,
- s ohledem na všechny úmluvy OSN o lidských právech a na opční protokoly k těmto úmluvám,
- s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu (ICC), který vstoupil v platnost 1. července 2002, a na svá usnesení vztahující se ICC³,
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi a na plán EU týkající se osvědčených postupů, norem a způsobů práce pro boj proti obchodu s lidmi a jeho předcházení z roku 2005⁴,
- s ohledem na protokol č. 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (ECHR) týkající se zrušení trestu smrti za všech okolností,
- s ohledem na Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie⁵,
- s ohledem na dohodu o partnerství AKT (skupiny zemí Afriky, Karibiku a Tichomoří) – EU a její revizi⁶,

---

¹ Dokument Rady č. 13522/1/2006.

² Pro všechny příslušné základní texty, viz tabulka v příloze III ke zprávě Výboru pro zahraniční věci A6-0128/2007.

³ Úř. věst. C 379, 7.12.1998, s. 265; Úř. věst. C 262, 18.9.2001, s. 262; Úř. věst. C 293 E, 28.11.2002, s. 88; Úř. věst. C 271 E, 12.11.2003, s. 576.

⁴ Úř. věst. C 311, 9.12.2005, s. 1.

⁵ Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3; Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.

- s ohledem na svá předchozí usnesení o lidských právech ve světě,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. března 2006 o výsledku jednání o Radě pro lidská práva a o 62. zasedání UNCHR⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2006 o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie⁸,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. února 2007 o iniciativě na podporu všeobecného moratoria na trest smrti⁹,
- s ohledem na všechna naléhavá usnesení, která přijal v případech porušení lidských práv, demokracie a právního státu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 18. ledna 2007 o sedmé a osmé výroční zprávě Rady podle operativního ustanovení č. 8 Kodexu chování Evropské unie pro vývoz zbraní¹⁰,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě¹¹,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 168/2007 ze dne 15. února 2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva¹²,
- s ohledem na závěry výročního fóra EU o lidských právech, které uspořádaly finské předsednictví a Komise v Helsinkách v prosinci 2006,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením, která byla přijata rezolucí Valného shromáždění OSN A/RES/61/106 dne 13. prosince 2006 a která stanoví povinnost zahrnout zájmy a obavy osob se zdravotním postižením do opatření týkajících se lidských práv vůči třetím zemím,
- s ohledem na Mezinárodní úmluvu na ochranu všech osob před nuceným zmizením, která byla přijata rezolucí Valného shromáždění OSN A/RES/61/177 dne 20. prosince 2006 a otevřena k podpisu dne 6. února 2007,
- s ohledem na obecné zásady Evropské unie na podporu dodržování mezinárodního humanitárního práva¹³;
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A6-0128/2007),

A. vzhledem k tomu, že výroční zpráva EU o lidských právech za rok 2006, kterou

⁷ Úř. věst. C 291 E, 30.11.2006, s. 409.

⁸ Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁹ *Přijaté texty*, P6_TA(2007)0018.

¹⁰ *Přijaté texty*, P6_TA(2007)0008.

¹¹ Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 1.

¹² Úř. věst. L 53, 22.2.2007, s. 1.

¹³ Úř. věst. C 327, 23.12.2005, s. 4.

vypracovaly Rada a Komise, podává celkový přehled činností orgánů Evropské unie týkajících se lidských práv v Evropské unii i mimo ni,

- B. vzhledem k tomu, že toto usnesení si klade za cíl přezkoumat, vyhodnotit a ve zvláštních případech podrobit konstruktivní kritice činnosti Komise a Rady a celkové činnosti Parlamentu v oblasti lidských práv, zejména upozorněním na témata v této činnosti zanedbávaná,
  - C. vzhledem k tomu, že je třeba si uvědomit, že existuje vazba mezi vnitřními a vnějšími politikami EU spočívající v tom, že vnitřní situace v oblasti lidských práv v EU má přímý dopad na její důvěryhodnost a schopnost provádět efektivní vnější politiku,
  - D. vzhledem k tomu, že dodržování lidských práv a demokratický systém veřejné správy jsou nezbytně propojeny, a vzhledem k tomu, že prosazování lidských práv by mělo být propojeno s prosazováním a uplatňováním demokratické veřejné správy,
  - E. vzhledem k tomu, že při sjednávání dvoustranných nebo regionálních obchodních dohod, byť s významnými obchodními partnery, je třeba obecně věnovat větší pozornost dodržování základních lidských práv, zejména práv politických,
1. vítá skutečnost, že EU hraje ve světě stále aktivnější úlohu s cílem zlepšit situaci v oblasti lidských práv a demokracie v globálním měřítku; domnívá se, že poslední rozšíření EU na 27 členských států s 494 miliony obyvatel zvýšilo význam EU ve světě a dodalo jí větší váhy při úsilí o prosazování lidských práv a demokracie na mezinárodní úrovni;
  2. je toho názoru, že je třeba učinit větší prioritou zlepšení schopnosti EU reagovat na porušování lidských práv ze strany třetích zemí, zejména pak zohledněním politiky lidských práv v politikách vůči těmto zemím, včetně vnějšího dopadu vnitřních politik EU;
  3. nadále zdůrazňuje, že je třeba důsledná politika, kterou budou uplatňovat všechny členské státy ve svých dvoustranných vztazích se třetími zeměmi, v nichž jsou lidská práva často porušována nebo v nichž existuje reálné riziko takového porušování, a vyzývá členské státy, aby udržovaly dvoustranné styky s těmito zeměmi způsobem, který je v souladu s politikou EU, zejména pokud jde o aktivní úsilí o zajištění toho, aby lidská práva byla dodržována;
  4. domnívá se, že důsledná evropská zahraniční politika musí dát úplnou prioritu podporování demokracie, neboť demokratická společnost je základem pro dodržování lidských práv;
  5. domnívá se, že pokrok dosažený při zřizování Agentury EU pro základní práva je prvním krokem v reakci na výzvu Parlamentu k vytvoření integrovaného rámce pravidel a institucí, které by měly učinit Listinu základních práv závaznou a měly by zajistit soulad se systémem stanoveným v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod; zdůrazňuje skutečnost, že pověření Agentury se vztahuje i na země, které s EU uzavřely dohodu o stabilizaci a přidružení; domnívá se, že by Agentura měla mít pravomoc hrát úlohu při pomoci EU v provádění jejích zahraničních politik, pokud tyto politiky vyžadují posouzení situace v oblasti lidských práv ve třetí zemi;

Výroční zpráva EU o lidských právech ve světě v roce 2006 (vypracovaná Radou a Komisí)

6. zdůrazňuje důležitost výroční zprávy EU o lidských právech, která analyzuje a vyhodnocuje politiku EU v oblasti lidských práv, zejména s ohledem na zviditelňování otázky lidských práv obecně;
7. vítá skutečnost, že Rada a Komise vystoupily se zprávou za rok 2006 veřejně na plenárním zasedání v prosinci 2006, a to souběžně s udělením výroční parlamentní Sacharovovy ceny za svobodu myšlení Aljaksandaru Milinkevičovi, bojovníkovi za svobodu a demokracii v Bělorusku; domnívá se, že tato skutečnost umožnila, aby se z prosincového plenárního zasedání Evropského parlamentu stalo ohnisko, ve kterém se každoročně soustředí činnosti EU v oblasti lidských práv;
8. je si vědom velkého rozsahu činnosti EU související s lidskými právy v různých částech světa, opakuje však svou výzvu k intenzivnějšímu hodnocení uplatňování nástrojů a iniciativ EU ve třetích zemích; vítá hodnocení uvedená ve zprávě Rady a Komise; domnívá se, že by měl být vytvořen mechanismus, který umožní poslancům Parlamentu obdržet hodnocení provedená v konkrétních tematických oblastech, například v jednotlivých zemích, skupinách zemí a zeměpisných oblastech, ale především v konkrétních oblastech s problémy na poli lidských práv; domnívá se, že tento mechanismus by měl Parlamentu umožnit jednání o výsledku těchto hodnocení v co nejvhodnějším rámci;
9. podtrhuje důležitost pokračujícího úsilí o prosazování hlediska lidských práv a demokracie ve všech politikách a klade důraz na koherentnost a konzistentnost politik a kroků Rady, Komise, Evropského parlamentu a členských států EU v oblasti lidských práv a demokracie;
10. pokládá za pozitivní skutečnost, že se zpráva snaží náležitým způsobem postihnout činnosti Evropského parlamentu, znovu však opakuje svou žádost obsaženou v usnesení Parlamentu o lidských právech z r. 2006, aby budoucí předsednictví ve výročních zprávách EU uvedla, jakými způsoby zohlednily Rada a Komise při své činnosti usnesení Parlamentu – včetně naléhavých usnesení v případě porušení lidských práv, demokracie a právního státu; s uspokojením konstatuje vývoj zmíněný níže v bodu 13;
11. opakuje, že by Rada a Komise ve svých budoucích výročních zprávách o lidských právech měly analyzovat, jak se přistupuje k lidským právům v dalších politikách EU, například ve Společné zahraniční a bezpečnostní politice, v rozvojových a obchodních politikách a politikách týkajících se přistěhovalectví, jakož i v dalších dotčených zahraničních politikách, zejména v rámci pracovních skupin Rady a ve specifických mechanismech stanovených v dohodách o spolupráci; domnívá se, že by také měly zohlednit rozsudky Evropského soudu pro lidská práva;
12. vyzývá Radu a Komisi, aby zvážily, zda by neměly zvolit stejný postoj, jaký zaujaly vlády některých členských států a některé mezinárodní nevládní organizace a jehož cílem je sestavit souhrnný seznam zemí vzbuzujících zvláštní obavy, pokud jde porušování lidských práv, v kontextu své každoroční výroční zprávy;
13. chápe, že zejména v oblasti lidských práv musí být někdy činnosti EU, jako jsou demarše vůči třetím zemím, důvěrné; domnívá se však, že seznam těchto činností by měl být součástí výroční zprávy, přičemž by byl ponechán určitý prostor pro to, aby

dvoustranné diplomatické styky zůstaly plně důvěrné;

14. vítá skutečnost, že ve větší míře probíhají konzultace s Evropským parlamentem a dochází k posunu směrem k navrhování výroční zprávy EU, která představuje činnosti Rady, Komise a Evropského parlamentu, přestože zastává názor, že Parlament musí nadále vydávat svou vlastní zprávu na toto téma; v této souvislosti se domnívá, že otevřená diskuse ve výboru ve fázi vypracovávání zprávy by v budoucnu poskytla Parlamentu příležitost zlepšit její přesnost a obsah;

Činnost Rady a Komise v oblasti lidských práv na mezinárodních fórech

15. vysoce oceňuje vynikající práci odcházejícího osobního zástupce generálního tajemníka Rady / Vysokého představitele pro otázky lidských práv v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) pana Michaela Matthiessena, v roce 2006; nadále podporuje nově jmenovanou osobní zástupkyni, paní Riinu Kionkovou, v jejím úsilí více zviditelnit a posílit roli EU na mezinárodních fórech o lidských právech; očekává, že vysoký představitel, Rada a představitelé všech členských států ji budou po celou dobu v její práci podporovat;
16. domnívá se, že schopnost EU předcházet krizovým situacím, reagovat na ně a zvládat je není v současné době dostatečná; doporučuje zavést novou infrastrukturu pro předcházení civilním konfliktům vyžadující aktivní/preventivní opatření a pro jejich zvládnutí, zajištění vhodných civilních systémů včasného varování, zavedení vhodného plánování pro nepředvídané události, školení odborných pracovníků pro mise k řešení mezinárodních konfliktů a vyšší soustředění na podporu společností, které jsou strukturálně schopny žít v míru; zdůrazňuje význam pečlivého posouzení hledisek lidských práv v souvislosti s plánováním preventivních opatření a opatření ke zvládnutí konfliktů, a to ve vztahu ke každé krizi, do které se EU zapojí;
17. požaduje, aby Komise působila na členské státy EU, aby přistoupily ke všem základním úmlouvám OSN a Rady Evropy o lidských právech a k jejich opčním protokolům a ratifikovaly je; upozorňuje členské státy EU zejména na potřebu ratifikovat Mezinárodní úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin z roku 1990 a nově přijatou Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením;
18. oceňuje aktivní přístup EU a jejích členských států, pokud jde o otázky lidských práv a demokracie na různých mezinárodních fórech v roce 2006, mj. v nově vytvořené Radě OSN pro lidská práva (UNHRC), ve Valném shromáždění OSN, v Radě ministrů Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a v Radě Evropy;
19. vítá záměr Rady posílit vztah mezi Evropskou unií a Radou Evropy; proto vyzývá Radu a Komisi, aby přihlédly k doporučením Junckerovy zprávy ze dne 11. dubna 2006 nazvané „Rada Evropy–Evropská unie: společné cíle pro evropský kontinent“;
20. konstatuje, že nová UNHRC má potenciál vyvinout se v cennou rámcovou strukturu pro mnohostranné snahy EU v oblasti lidských práv a uznává, že UNHRC v prvním roce své existence stanovila ambiciózní pracovní program, který zahrnuje přezkumy a udržování systému zvláštních postupů, zavedení a provádění univerzálního pravidelného přezkumu, kterému budou podléhat všechny státy, definici jejích metod práce a podporu a ochranu lidských práv, a to zejména v oblastech, kde byla lidská

práva porušena nebo jsou ohrožena; lituje však, že již v prvním roce existence UNHRC se ukázalo, že není schopna účinně reagovat na krizové situace v oblasti lidských práv ve světě, protože mnoho států využívá UNHRC jako fórum pro vyvíjení politického nátlaku namísto prosazování lidských práv; vyzývá orgány a instituce EU a členské státy EU, aby hrály v UNHRC aktivnější roli v rámci demokratických společností tak, aby posílily a prohloubily demokratické normy a postupy na celém světě;

21. vyzývá ministry zahraničí členských států a předsednictví EU, aby využili svého vůdčího politického postavení a usilovali o řešení obtíží, s nimiž se potýká nová UNHRC; potvrzuje nutnost jasného politického programu, pokud jde o postup členských států v rámci UNHRC; zdůrazňuje, že UNHRC se nesmí stát politickým kolbištěm, na němž by se v globálním měřítku odehrávaly konflikty mezi různými geografickými a ideologickými bloky; naléhavě proto žádá ministry zahraničí EU a předsednictví, aby pracovali na dosažení shody v UNHRC ve prospěch větší účasti mezinárodního společenství přispívající k řešení závažných případů porušování lidských práv a humanitárních krizí;
22. opakuje svou výzvu k široké dohodě o lidských právech mezi stranami konfliktu na Srí Lance a jejímu zprostředkování účinnou, nezávislou mezinárodní monitorovací misí s neomezeným přístupem do oblastí, které ovládají vláda i Tygři osvobození tamilského Ílamu, jak doporučuje zvláštní zpravodaj OSN pro mimosoudní, okamžité nebo svévolné popravky Philip Alston; domnívá se, že Evropská unie by jako spolupředsedající Tokijské konference dárců měla stát v čele přípravy dohody o návrzích předkládaných UNHRC v tomto ohledu;
23. uvědomuje si, že je nutno, aby EU efektivněji využívala svých pák k dosažení pokroku v důležitých otázkách, kterými se má zabývat UNHRC, a aby lépe propracovala své lobbování a vnější činnosti;
24. připomíná Radě své výše uvedené usnesení ze dne 16. března 2006, ve kterém přivítal vytvoření UNHRC a vyzval EU, aby se zhostila v této instituci průkopnické role; vítá v této souvislosti zřízení mechanismu pro konání zvláštních zasedání reagujících na naléhavé krize a případy porušování lidských práv; je však znepokojen tím, do jak značné míry se již zvláštní zasedání UNHCR zpolitizovala; vyzývá v této souvislosti k zachování a ochraně nezávislosti „zvláštních postupů“; vítá vytvoření univerzálního mechanismu pravidelného přezkoumávání a v tomto ohledu vyzývá k zavedení postupu hodnocení založeného na provádění doporučení nezávislých mechanismů OSN; podporuje vhodnou účast nezávislé občanské společnosti a současně uznává, že možnost, aby se oběti porušování lidských práv účastnily interaktivního dialogu s mezinárodním společenstvím, má velkou hodnotu, a to zejména pro ty, kdo nemohou svobodně vyjádřit svůj názor ve vlastní zemi; vyzývá státy EU, které jsou členy UNHCR, aby podaly vysvětlení svého hlasování o veškerých rezolucích;
25. zdůrazňuje pozitivní roli, kterou mohou ve struktuře UNHRC sehrát zvláštní zpravodajové, a vyzývá k trvalé podpoře těchto zvláštních postupů; je si však vědom skutečnosti, že má-li být činnost zvláštních zpravodajů efektivní, musí mít k dispozici dostatek finančních prostředků a pracovníků; zdůrazňuje, že by měla být zachována jejich nezávislost;
26. naléhavě vyzývá členské státy, aby při svých dvoustranných jednáních se členy UNHRC vyvíjely tlak na posun záležitostí, jimiž se UNHRC zabývá, pozitivním

směrem; uvědomuje si, že Parlament a EU musí i nadále budovat spojení mimo Ženevu, zejména s vlivnými státy; domnívá se, že je nutno, aby se Parlament i nadále pravidelně účastnil zasedání UNHRC;

27. vyjadřuje své zklamání nad nedůrazností rezoluce UNHRC o Dárfúru; domnívá se, že konflikt v Dárfúru ve stále větší míře ovlivňuje stabilitu středoafričské oblasti a představuje hrozbu pro mezinárodní mír a bezpečnost; lituje, že úřady neudělily víza delegaci UNHRC a tím jí zabránily vstoupit do Súdánu; domnívá se, že okamžité zastavení šíření násilí a ochrana obyvatel Dárfúru musí být nejvyšší prioritou pro mezinárodní společenství; uznává také, že dlouhodobou bezpečnost nelze zaručit bez politického řešení sporů v oblasti; naléhavě žádá Radu i Komisi, aby v rámci UNHRC usilovaly o vypracování komplexní mírové strategie zahrnující všechny strany; naléhavě žádá Evropskou unii a členské státy, aby účinněji využívaly svého vlivu na úrovni UNHRC, a aby po zprávě komise expertů UNHRC přijala vhodná a výrazná opatření v odezvě na humanitární katastrofu v Dárfúru;
28. vyjadřuje své znepokojení nad obtížemi, s nimiž se setkaly členské státy EU při snaze dosáhnout dohody s Organizací islámské konference o řadě rezolucí UNHRC; domnívá se, že pokračující nevyřešený izraelsko-palestinský konflikt je zásadní překážkou pro pozitivní spolupráci;
29. vyjadřuje své obavy z účinku, který bude mít na prosté Palestince rozhodnutí EU pozastavit poskytování pomoci prostřednictvím palestinské samosprávy v důsledku toho, že samospráva nesplnila legitimní podmínky; vyzývá Radu a Komisi, aby pozorně sledovaly měnící se okolnosti a podporovaly okolnosti, které by umožnily obnovení poskytování pomoci prostřednictvím samosprávy;
30. vybízí státy EU, které jsou členy UNHRC, aby se zabývaly otázkou, jak by mohly efektivněji využít čas, který jim je vymezen při rozpravě;
31. je znepokojen tím, že i přesto, že pracovní skupina Rady pro lidská práva (COHOM) zvýšila počet svých schůzí, je k dosažení cílů EU v rámci UNHRC třeba více času a zdrojů; vyzývá členské státy a Komisi, aby posílily lidské zdroje, které jsou k dispozici v Ženevě;
32. naléhavě vyzývá členské státy, aby nepodporovaly při kandidatuře do odpovědných funkcí na mezinárodních fórech země, u nichž se prokázalo, že se dopouštějí závažného a systematického porušování lidských práv a demokracie a aby s podobně smýšlejícími vlivnými státy zahájily jednání zaměřená na blokování volby takových zemí do uvedených funkcí; podporuje výzvu, aby byla od všech kandidátských zemí vyžadována spolupráce se zvláštními postupy a jinými mechanismy, které zřídila UNHRC; v tomto ohledu ještě jednou vyzývá členské státy, aby vyjádřily svou podporu stanovení kritérií členství, která by spojovala přistoupení k UNHRC s povinností členských států vydat trvalou výzvu k účasti na mechanismech OSN;
33. vybízí Radu, aby použila cílené sankce, jaké byly zavedeny proti běloruskému režimu, k potrestání osob zvláště odpovědných za porušování lidských práv v jiných zemích;
34. opakuje svůj požadavek, aby Rada vysvětlila, jak je možné, že bylo Bělorusko zvoleno v červnu 2005 do správní rady Mezinárodní organizace práce (MOP), když stálými členy této správní rady jsou čtyři významné země EU; žádá Radu, aby podala vysvětlení

ohledně svých demarší před konáním této volby a aby sdělila, zda měla v úmyslu postavit se proti členství Běloruska;

35. se znepokojením konstatuje, že v říjnu 2006 došla zpráva skupiny expertů OSN k závěru, že konfliktní diamanty z Pobřeží slonoviny pronikají na legitimní trh s diamanty prostřednictvím Ghany, účastnického státu Kimberleyského procesu; vyzývá Komisi, aby využila svého postavení předsedající Kimberleyského procesu v roce 2007 k posílení mechanismů, které mají zastavit tok konfliktních diamantů; doporučuje, aby Komise pracovala na dosažení shody, která vyžaduje, aby všechna odvětví obchodu s diamanty zavedla systémy sledující diamanty z dolů až k maloobchodníkům, aby existovaly odpovědné a průhledné politiky se zárukami ověřenými nezávislým auditorem a aby se zlepšila přesnost statistik o nepracovaných diamantech natolik, aby bylo možné vypracovávat analýzy dostačující ke zjišťování jakéhokoli obchodování s konfliktními diamanty;
36. žádá Radu a Komisi, aby prosazovaly Prohlášení z Osla o kazetové munici ze dne 23. února 2007, kterou podepsalo 46 zemí a která se snaží do roku 2008 uzavřít mezinárodní úmluvu zakazující produkci, používání, přepravu nebo skladování tříštivých bomb v souladu se zásadami mezinárodního humanitárního práva; žádá Radu a Komisi, aby na úrovni Evropské unie přijaly opatření, která zajistí, aby jednotlivé členské státy následovaly příklad Rakouska a Belgie při zákazu tříštivých bomb, a která na mezinárodní úrovni zajistí, aby země, které dosud prohlášení z Osla nepodepsaly, tak nyní učinily;
37. vyzývá Radu a Komisi, aby pokračovaly ve svém energickém úsilí zaměřeném na podporu všeobecné ratifikace Římského statutu a na přijetí nezbytných vnitrostátních prováděcích právních předpisů v souladu se společným postojem Rady 2003/444/SZBP ze dne 16. června 2003 o Mezinárodním trestním soudu¹⁴ a s příslušným akčním plánem ze dne 4. února 2004; vítá skutečnost, že Římský statut byl nedávno ratifikován Čadem, čímž se celkový počet signatářských států zvýšil k 1. lednu 2007 na 104; naléhavě žádá Českou republiku jakožto jediný zbývajících členský stát EU, který Římský statut dosud neratifikoval, aby tak bez prodlení učinila; ve stejném duchu žádá Radu a Komisi, aby vybědly třetí země k podpoře přechodných justičních mechanismů na svém území jako kroku k dosažení spravedlnosti pro oběti závažných porušení lidských práv;
38. vítá skutečnost, že odkazy na ICC jsou obsaženy v několika nových evropských akčních plánech politiky sousedství (týkajících se Egypta, Jordánska, Moldavska, Arménie, Ázerbájdžánu, Gruzie, Libanonu a Ukrajiny) a jedná se o nich v souvislosti s dalšími novými akčními plány a také s dohodami o partnerství a spolupráci s několika zeměmi; plně podporuje Komisi v tom, že prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR) financuje mimo jiné činnost sdružení Koalice pro mezinárodní trestní soud, Není míru bez spravedlnosti, Mezinárodní federace pro lidská práva a Parlamentáři pro globální akci, která prosazují ratifikaci a uplatňování Římského statutu;
39. uznává význam, který by z globálního hlediska měla ratifikace Římského statutu ze strany Spojených států; znovu vyzývá Radu a Komisi, aby využily všech dostupných mechanismů k působení na USA, aby podepsaly a ratifikovaly Římský statut a vyjádřily silný nesouhlas se snahami USA aktivně bránit jiným zemím v ratifikaci statutu a

---

¹⁴ Úř. věst. L 150, 18.6.2003, s. 67.

- navrhovat třetím zemím paralelní dohody, například dvoustranné úmluvy o osvobození;
40. naléhavě žádá všechny členské státy o plnou spolupráci v rámci mezinárodních mechanismů trestního soudnictví a zvláště při předávání uprchlíků spravedlnosti;
  41. naléhavě žádá všechny členské státy, aby aktivně přispěly k ad hoc zřízeným mezinárodním soudním mechanismům, zvláště k těm, které se těší dobrovolnému financování;
  42. zdůrazňuje, že výše uvedené přechodné soudní mechanismy se nikdy nesmí odchýlit od dodržování lidských práv a právního státu, protože jsou to jediné způsoby, jak zajistit spravedlnost pro oběti a zabránit další beztrestnosti v případech nejzávažnějšího porušování lidských práv;

Výsledky, pokud jde o pokyny EU o lidských právech

43. oceňuje současné snahy uplatňovat metody a naplňovat politické priority obsažené v pěti pokynech EU o lidských právech a vypracování posouzení dopadu pro každý z těchto pokynů se zhodnocením jejich efektivnosti při prosazování změn ve třetích zemích; je znepokojen pravidelnými zprávami, že velvyslanectví členských států EU a mise EU vědí o těchto pokynech jen málo nebo vůbec nic;
44. žádá Komisi, aby zajistila, že všichni její zaměstnanci, zejména ti, kteří působí v oblasti rozvojové politiky, budou s těmito pokyny ohledně lidských práv dostatečně obeznámeni; je si vědom toho, že je nutná větší průhlednost, pokud jde o způsob, jakým se jednotlivé pokyny uplatňují, včetně zpětné vazby na základě jednotlivých případů a informací o krocích nevládních organizací; vyzývá k pravidelnému a průhlednému hodnocení uplatňování pokynů EU, do něhož bude Parlament zapojen, a bude tak mít možnost hrát aktivní roli při tomto posuzování;
45. chválí německé předsednictví za jeho závazek vypracovat pokyny EU ohledně lidských práv týkající se práv dítěte; vybízí předsednictví, aby podrobnosti těchto pokynů konzultovalo s Parlamentem, s Komisí a s občanskou společností a aby v případě potřeby koordinovalo svůj postup s následujícím portugalským předsednictvím, které by dokončilo proces zavádění těchto pokynů, jehož cílem by mělo být účinné vyloučení dětské práce s hlavním zaměřením na výuku a vzdělávání dětí, což je jedním z rozvojových cílů tisíciletí;
46. konstatuje, že pokyny EU lze vztáhnout na různé země různými způsoby a že pro konkrétní okolnosti je zapotřebí individuálních plánů pro uplatňování těchto pokynů;
47. poukazuje na to, že odpovědnost za prosazování těchto pokynů EU mají zvláštní zástupci EU a mise EU v zahraničí; vybízí k proaktivnějšímu přístupu při prosazování pokynů na všech úrovních; zdůrazňuje problém se zdroji a pracovníky na misích EU ve třetích zemích, pokud jde o obeznamenost s pokyny a o jejich monitorování a uplatňování; vyzývá zastupitelské úřady členských států ve třetích zemích a delegace Komise, aby navzájem účinněji koordinovaly, sdílely struktury a pracovníky a vytvořily skutečná „vyslanectví Evropské unie“ na celém světě, a tím převzaly odpovědnost v oblasti lidských práv;

Trest smrti

48. naléhavě vyzývá předsednictví, aby pokračovala v přístupu prosazujícím zrušení trestu smrti a upřednostnila konkrétní skupinu zemí, ve kterých jsou vyhlídky na pozitivní změnu politiky;
49. vybízí předsednictví, aby zveřejnila, na které země mají v úmyslu se zaměřit v souvislosti s pokyny EU ve věci trestu smrti v rámci tzv. kampaně v „zemích na prahu změny“ zaměřené na státy, jejichž politika ve věci trestu smrti se právě formuje; vybízí Radu a Komisi, aby hledaly větší podporu pro kroky současného Valného shromáždění OSN k dosažení celosvětového moratoria na trest smrti vedoucího k jeho úplnému zrušení, včetně vynášení rozsudků smrti; naléhavě vyzývá Radu, aby aktualizovala pokyny, které byly vydány již v roce 1998, aby bylo možno zohlednit nové prvky a strategie, které se od té doby objevily;
50. navrhuje, aby Rada přistoupila k přezkoumání pokynů a že toto přezkoumání by mohlo dát EU možnost zasáhnout v jednotlivých obzvláště znepokojivých případech, které nespadají pod minimální standardy OSN uvedené v pokynech;
51. vyzývá předsednictví, aby působilo na ty zbývající země, které se dosud nepřipojily ke druhému opčnímu protokolu k mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech (ICCPR) a neratifikovaly jej, aby tak učinily, a také na ty členské státy, které dosud nepodepsaly protokol č. 13 EÚLP týkající se zrušení trestu smrti za všech okolností¹⁵; uvědomuje si v tomto ohledu, že pokyny ve věci trestu smrti by mohly být uplatňovány koherentněji, kdyby se členské státy k těmto protokolům a úmluvám připojily a ratifikovaly je;
52. vítá pořádání 3. světového kongresu proti trestu smrti v Paříži (1.–3. února 2007) a připojuje se k jeho závěrečnému prohlášení; má v úmyslu na tento kongres navázat, zejména rozvinutím parlamentní dimenze celosvětové kampaně proti trestu smrti a projednáváním této záležitosti prostřednictvím meziparlamentních delegací a zastoupení ve smíšených parlamentních shromážděních; vyzývá Radu a Komisi, aby využily každé možné příležitosti k podpoře vzniku regionálních koalic odpůrců trestu smrti, se zvláštním zaměřením na arabské země;
53. vítá – jako dobrý příklad efektivního používání pokynů EU ve věci trestu smrti – koordinovanou a veřejnou reakci zastoupení EU v Peru na návrhy rozšířit trest smrti v zemi, čímž by došlo k porušení peruánské ústavy a Americké úmluvy o lidských právech;
54. vítá koordinovanou účinnou veřejnou i diplomatickou akci Evropského parlamentu, Komise, dotčených členských států a nevládních organizací k zajištění suverénního rozhodnutí prezidenta Pákistánu o zmírnění trestu smrti a konečném propuštění Mirzy Tahira Hussaina, britského státního příslušníka, který 18 let v Pákistánu čeká ve vězení na provedení trestu smrti; naléhavě žádá EU, aby nadále upozorňovala na jednotlivé případy podle pokynů ve věci trestu smrti, a doporučuje Radě a Komisi, aby v tomto ohledu účinně využily parlamentní rozměr, zejména za pomoci včasných a užitečných zásahů meziparlamentních delegací;

---

¹⁵ K 7. únoru 2007 Francie, Itálie, Lotyšsko, Polsko a Španělsko podepsaly protokol č. 13, ale neratifikovaly jej.

Mučení a jiné kruté, nelidské a ponižující zacházení

55. vítá skutečnost, že dne 22. června 2006 vstoupil v platnost opční protokol k Úmluvě proti mučení (OPCAT); konstatuje, že tento protokol zatím podepsalo pouze 19 členských států a pouze 9 jej ratifikovalo¹⁶; naléhavě vyzývá všechny členské státy EU, které OPCAT dosud nepodepsaly a neratifikovaly, aby tak učinily v nadcházejícím roce;
56. vítá uvedení Mezinárodní úmluvy o ochraně všech osob před násilným zmizením; žádá všechny členské státy EU, aby úmluvu bez prodlení podepsaly a ratifikovaly;
57. doporučuje, aby se EU nadále zabývala jednotlivými případy mučení v rámci pokynů ohledně mučení stejným způsobem, jako to činila s případy trestu smrti v rámci pokynů ve věci trestu smrti;
58. schvaluje rozhodnutí Rady zveřejnit obsah některých demarší a oceňuje tento krok jako pokrok směrem k větší průhlednosti; žádá Radu a Komisi, aby zejména vzaly v potaz závěry a doporučení studie Parlamentu týkající se uplatňování pokynů EU ohledně mučení a jiného krutého, nelidského nebo ponižujícího zacházení nebo trestání;
59. zdůrazňuje, že i když byly tyto pokyny přijaty už v roce 2001, využíval se politický dialog, prohlášení a demarše v souvislosti se skutečnou praxí mučení minimálně; vybízí budoucí předsednictví, aby provedla posouzení, hodnocení a plánování pokynů ohledně mučení; vyzývá Radu, aby v budoucím postupu vyhodnocování těchto pokynů vzala v úvahu doporučení studie v této věci, kterou si vyžádal podvýbor pro lidská práva v rámci Výboru pro zahraniční vztahy; vybízí EU, aby rozšířila záběr uplatňování těchto pokynů, zejména vytvořením postupu pro odhalování jednotlivých případů ve vybraných zemích a demarše v těchto případech;
60. doporučuje německému a portugalskému předsednictví, aby pokračovala v řadě demarší ve věci mučení ve všech relevantních případech; nicméně zdůrazňuje, že pouhé demarše nestačí a měla by být prováděna další doplňující opatření, a to konzistentně a po důkladné analýze místních podmínek, například posílení vztahů se skupinami občanské společnosti zabývajících se problémem mučení a špatného zacházení, hledání účinných způsobů řešení jednotlivých případů mučení a špatného zacházení vedle zapojení známých zastánců lidských práv a zajištění koherence a důslednosti postupu misí EU odhodlaných bojovat proti mučení a špatnému zacházení ve třetích zemích;
61. zdůrazňuje, že pravidelná účast předsednictví nebo sekretariátu Rady na zasedání příslušných výborů OSN a další spolupráce s Radou Evropy a jejím výborem pro předcházení mučení může přinést značný a přínosný věcný vklad do rozhodování o demarších vůči některým zemím;
62. naléhavě vyzývá Radu a Komisi, aby pokračovaly v politice demarší vůči všem mezinárodním partnerům EU ve věci ratifikace mezinárodních úmluv o zákazu mučení

---

¹⁶ Podepsaly, ale neratifikovaly (k lednu 2007): Rakousko (2003), Belgie (2005), Kypr (2004), Finsko (2003), Francie (2005), Německo (2006), Itálie (2003), Lucembursko (2005), Nizozemí (2005), Portugalsko (2006) a Rumunsko (2007). Podepsaly a ratifikovaly: Česká republika, Dánsko, Polsko, Španělsko, Švédsko, Spojené království, Malta, Estonsko a Slovinsko. OPCAT tudíž nepodepsaly ani neratifikovaly Bulharsko, Řecko, Maďarsko, Irsko, Lotyšsko, Litva a Slovensko.

a špatného zacházení a zajištění rehabilitace pro osoby, které přežily mučení; vyzývá EU, aby považovala boj proti mučení a špatnému zacházení za absolutní prioritu své politiky v oblasti lidských práv, zejména posílením uplatňováním pokynů EU a veškerých dalších nástrojů EU, jako například EIDHR, a aby zajistila, aby se členské státy EU zdržely používání diplomatických záruk vůči třetím zemím, ve kterých existuje reálné riziko uplatňování mučení nebo špatného zacházení;

63. znovu potvrzuje, že mrzačení ženských pohlavních orgánů je porušením lidského práva na fyzickou integritu, a je znepokojen pokusy o zařazení takového mrzačení do stejné kategorie se standardními lékařskými postupy;

Děti a ozbrojené konflikty

64. vítá jmenování zvláštní zástupkyně generálního tajemníka OSN pro děti a ozbrojené konflikty Radhiky Coomaraswamy v dubnu 2006, který je pověřen definováním strategie na účinnou ochranu dětí postižených ozbrojenými konflikty a k zajištění plného dodržování mezinárodních norem a předpisů na ochranu dětí;
65. vítá konferenci s názvem „Vysvobodte děti z války“, kterou v únoru 2007 společně uspořádali francouzský ministr zahraničí a Dětský fond OSN (UNICEF), a rovněž vítá přijetí Pařížských zásad a pokynů pro děti u ozbrojených sil nebo skupin, které jsou významným krokem ve snaze přimět mezinárodní společnosti, aby usilovalo o zlepšení ochrany dětí v ozbrojených konfliktech, zvyšovalo povědomí o této otázce a učinilo ji jedním z ústředních prvků akcí, které mají za cíl nastolit a udržet mír;
66. zdůrazňuje, že situace dívek - vojákyň je obzvláště znepokojující, neboť se stávají oběťmi sexuálního zneužívání a po demobilizaci dosti často také vyloučení ze svých komunit, a žádá opatření, která se budou zvláště zabývat řešením těchto problémů a budou poskytovat pomoc při adaptaci po demobilizaci a navrácení se zpět do civilního života;
67. vyzývá všechny členské státy, aby ratifikovaly opční protokoly Úmluvy o právech dítěte;
68. upozorňuje na to, že mnoho zemí, včetně některých členských států EU, poskytuje dětem výcvik pro ozbrojené konflikty; vyzývá všechny země, aby učinily opatření, kterými zajistí, aby nebyl osobám mladších 18 let poskytován výcvik pro ozbrojené konflikty;
69. vítá „prováděcí strategii“, kterou v dubnu 2006 přijalo rakouské předsednictví a která doporučuje konkrétní opatření a uvádí, že otázkami lidských práv je třeba se systematicky zabývat již v raných fázích plánování operací Evropské bezpečnosti a obranné politiky (EBOP); vysoce oceňuje úsilí, které finské předsednictví vynaložilo za účelem zavedení prováděcí strategie; lituje, že od přijetí obecných směrů v roce 2003 zatím nebyl plně rozvinut potenciál politických nástrojů, které má EU k dispozici (například diplomatické kroky a politický dialog);
70. zdůrazňuje, že kromě uvedené prováděcí strategie je velmi důležité se i nadále soustředit na tyto obecné směry, neboť přistupují k dané problematice komplexnějším způsobem; lituje, že finské předsednictví zakročilo v otázce dětí v ozbrojených konfliktech diplomatickou nebo jinou cestou jen ve velmi málo případech; žádá EU, aby

při sledování problematiky dětí v ozbrojených konfliktech a při podávání příslušných zpráv dodržovala vysoké standardy, pokud jde o jejich kvalitu a podrobnost; naléhavě žádá Komisi a vysokého představitele pro SZBP, aby zajistili plnou informovanost budoucích předsednictví o prováděcí strategii;

71. žádá Komisi a Radu, aby sestavily seznam otázek, které vedoucím misí pomohou jako referenční materiál při přípravě pravidelných zpráv; žádá Komisi a Radu, aby vypracovaly seznam kritérií, na jejichž základě by bylo možné určit, zda má určitá země přednostní postavení, a žádá Komisi a Radu, aby vedly více konzultací se zúčastněnými stranami, a zjišťovaly tak jejich názory; důrazně žádá Komisi a Radu, aby v souladu s doporučeními uvedenými v prováděcí strategii předložily dokument, který bude obsahovat návrhy na provedení rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1612(2005);
72. vyzývá Komisi, aby problematiku dětí v ozbrojených konfliktech začlenila do všech politik včetně rozvojové spolupráce a dostála tak lépe cílům vytčeným v obecných směrech;
73. vítá skutečnost, že Komise zahájila na počátku roku 2006 výběrové řízení na financování projektů zaměřených na boj proti obchodu se ženami a dětmi a na ochranu práv ohrožených skupin v ozbrojených konfliktech, obzvláště práv dětí;
74. vítá také „Koncept EU na podporu odzbrojení, demobilizace a zpětné integrace“ přijatý v prosinci 2006, který se soustavně a ve velké míře věnuje dětem, a je potěšen tím, že EU podporuje (prostřednictvím úřadu EU ECHO) UNICEF v jeho revizi „Kapských zásad“ týkajících se odzbrojení, demobilizace a zpětné integrace dětí;

Obránci lidských práv

75. zdůrazňuje, že plná realizace pokynů EU v oblasti obránců lidských práv z roku 2004 musí dostat prioritu a že na doporučení Rady přijatá v červnu 2006 na základě prvního hodnocení provádění obecných směrů, které provedlo rakouské předsednictví, musí navázat konkrétní opatření; vyzývá Radu, aby vytvořila centrální databázi demarší EU, a umožnila tak přijímání dalších odpovídajících opatření na jejich základě a hodnocení výsledků činnosti jednotlivců;
76. zdůrazňuje, že EU by měla usilovat o to, aby činitelé EU v Bruselu, v hlavních městech a v rámci misí byli lépe informováni o existenci, účelu, obsahu a praktickém uplatňování pokynů; uvědomuje si, že cílem vnitřní osvětové kampaně by mělo být lepší porozumění činnosti zastánců lidských práv; vyzývá Komisi a členské státy, aby pro regionální oddělení a pro pracovníky delegací, velvyslanectví a konzulátů uspořádaly vzdělávací semináře zaměřené na provádění těchto pokynů, kterých by se v počáteční fázi účastnili i zastánci lidských práv; dále by měly zorganizovat výměnu osvědčených postupů, pokud jde o poskytování finanční i jiné podpory obráncům lidských práv; domnívá se, že myšlenka vydávat víza zastáncům lidských práv, kterým hrozí vážné nebezpečí, jak navrhuje Rada, by se měla stát významnou prioritou;
77. připomíná, že je velmi důležité vytvořit příručku pro provádění obecných směrů, kterou by měli k dispozici zastánci lidských práv pracující v terénu; vybízí COHOM, aby pokyny EU v oblasti obránců lidských práv, přeložené do jazyků EU, které jsou ve třetích zemích obecně srozumitelné, a do hlavních jazyků zemí mimo EU, poskytoval regionálním kontaktním kancelářím, velvyslanectvím a delegacím; zdůrazňuje, že mise

EU se musí mnohem aktivněji snažit oslovit místní zastánce lidských práv;

78. vyzývá Radu a Komisi, aby se při všech politických dialozích, včetně bilaterálních rozhovorů s členskými státy EU, systematicky zabývaly situací obránců lidských práv; vyzývá Radu, aby soustavně poskytovala Parlamentu informace o praktickém provádění pokynů a plně jej zapojila do postupu jejich vyhodnocování; vítá skutečnost, že jednou z priorit EIDHR je ochrana obránců lidských práv, která zahrnuje i přijetí naléhavých ochranných opatření ze strany EU; vítá také iniciativu na zahájení celosvětové kampaně EU na podporu žen mezi obránci lidských práv; bere na vědomí zprávy a doporučení zvláštní zástupkyně OSN pro obránce lidských práv Hiny Jilanievé;

Pokyny EU pro dialog o lidských právech a uznávané konzultace s třetími zeměmi

79. zdůrazňuje, že globální strategie Evropské unie na podporu lidských práv a demokracie nemůže vycházet pouze z dvoustranných nebo mnohostranných vztahů mezi státy, ale musí v nejvyšší možné míře zahrnovat a postihovat nevládní aktéry včetně poslanců, akademických pracovníků, intelektuálů, novinářů, obránců demokratických hodnot, aktivistů, vedoucích představitelů nevládních organizací a tvůrců veřejného mínění;
80. vítá skutečnost, že Rada vypracovala dokument, v němž uveden přehled dialogů a konzultací o lidských právech; žádá Radu, aby vzala v potaz právě připravovanou zprávu Parlamentu z vlastního podnětu o hodnocení dialogů a konzultací o lidských právech se třetími zeměmi; v této souvislosti lituje, že hodnocení provedené Radou bylo prohlášeno za důvěrné, a žádá Radu, aby se vyjádřila kladně k výzvě, aby společně s Parlamentem vytvořila systém, v jehož rámci by byly vybraným poslancům Evropského parlamentu pravidelně poskytovány informace o utajovaných činnostech; znovu navrhuje, aby byl tento systém založen na systému, pomocí něhož jsou vybraní poslanci EP informováni o důvěrných materiálech týkajících se bezpečnosti a obrany; je toho názoru, že obecně by měl být dialog o lidských právech plánován a veden průhledně a měl by hledat vhodné prostředky k dosažení tohoto cíle;
81. zdůrazňuje, že dialog o lidských právech mezi EU a Čínou je třeba výrazně posílit a zlepšit; bere na vědomí, že Čína nyní rozhodla o tom, že všechny případy, kdy byl udělen trest smrti, přezkoumá Nejvyšší soud, je však i nadále znepokojen tím, že Čína doposud vykonává většinu z celosvětového počtu poprav; zdůrazňuje, že situace v Číně, pokud jde o lidská práva, je stále důvodem k vážným obavám; vyzývá Radu, aby po diskusích Parlamentu poskytla podrobnější informace, a to na veřejném zasedání; zdůrazňuje, že je důležité opakovat body, o nichž se jednalo v předchozích rozhovorech; podporuje Komisi a Radu v jejich současných úvahách o způsobech, jimiž by bylo možné dialog zlepšovat; konstatuje však, že navzdory významným hospodářským reformám i nadále přetrvávají pochybnosti ohledně dodržování politických a lidských práv, mimo jiné pokud jde o politické vězně, využívání nucené práce, svobodu slova a vyznání, práva náboženských a etnických menšin, systém pracovních táborů Laogai a údajné obchodování s lidskými orgány; poznamenává, že těmto problémům by se mělo dostat více pozornosti v rámci příprav olympijských her v Pekingu; vyzývá EU, aby zajistila, že její obchodní vztahy s Čínou budou záviset na reformách v oblasti lidských práv a v tomto ohledu vyzývá Radu, aby před dokončením jakékoli nové rámcové dohody o partnerství a spolupráci provedla důkladné hodnocení situace v oblasti lidských práv; vyzývá Radu a Komisi, aby nastolily problém Tibetu a aby aktivně podporovaly posílení dialogu mezi čínskou vládou a vyslanci dalajlámou;

82. je velmi znepokojen tím, že v roce 2004 došlo k přerušení dialogu o lidských právech s Íránem v důsledku nedostatečné spolupráce ze strany Íránu; lituje, že podle Rady nedošlo k žádnému pokroku; naléhavě žádá Írán, aby se vrátil k dialogu a na základě vkladu EU definoval cíle zaměřené na skutečné zlepšení v dané oblasti; vyzývá Komisi, aby provedla všechny akce požadované v rámci EIDHR a povzbudila tak kontakty a spolupráci s íránskou občanskou společností a dále podpořila demokracii a lidská práva; vyjadřuje své hluboké znepokojení ohledně zhoršení situace v oblasti lidských práv v Íránu a poukazuje zejména na zesílení represí zaměřených na obhájce lidských práv; současně lituje toho, že Írán nadále uplatňuje trest smrti za podmínek porušujících mezinárodní normy, a zejména odsuzuje popravu mladistvých delikventů; vyzývá Radu, aby při všech svých kontaktech s íránskou vládou vyjadřovala obavy o situaci v oblasti lidských práv v zemi, aby soustředila své úsilí na ochranu obhájců lidských práv, zvláště žen, a aby Írán přesvědčila, aby přijal okamžité moratorium na trest smrti jako první krok k jeho zrušení;
83. bere na vědomí pokračování konzultací v oblasti lidských práv mezi EU a Ruskem; podporuje Radu v její snaze rozvinout tyto konzultace do upřímného a skutečného dialogu EU a Ruska o lidských právech a vyzývá k účasti Evropského parlamentu i evropských a ruských nevládních organizací v tomto procesu; lituje, že při snaze dosáhnout změny politiky prostřednictvím diskuse o obtížných otázkách, jako je situace v Čečensku, beztrestnost a nezávislosti soudnictví, zacházení s obránci lidských práv, nezávislost sdělovacích prostředků a svoboda slova, situace etnických menšin, dodržování právního státu a ochrana lidských práv v ozbrojených složkách, diskriminace na základě sexuální orientace i jiné problémy, uspěla EU pouze v omezené míře; je znepokojen tím, že ruské zákony omezují činnosti nevládních organizací; lituje, že mnozí novináři a obhájci lidských práv jsou v ohrožení, a je stále konsternován chladnokrevnou vraždou Anny Politkovské; očekává od Ruska, že bude lépe chránit svobodu slova a zajistí bezpečí novinářů a obhájců lidských práv; v tomto ohledu se domnívá, že za přednostní by měla být EU považována spolupráce s nástroji OSN pro lidská práva i ratifikace všech příslušných úmluv o lidských právech; je znepokojen tvrzeními, podle nichž za otravou Alexandra Litviněnka, který zemřel v listopadu 2006 v Londýně, stojí ruská vláda; vyjadřuje své znepokojení jak nad novými obviněními vznesenými proti bývalému šéfu Jukosu Michailu Chodorkovskému, který byl zatčen v roce 2003, tak nad tím, jak s ním bylo údajně zacházeno v průběhu uvěznění; naléhavě žádá Komisi a Radu, aby tyto případy projednaly s ruskými orgány na nejvyšší úrovni a v nové dohodě o partnerství a spolupráci s Ruskem; naléhavě žádá Komisi, aby kromě doložky o lidských právech stanovila jasnější povinnosti a účinnější monitorovací mechanismy, aby bylo dosaženo skutečného zlepšení stavu v oblasti lidských práv;
84. vítá úsilí, které dosud vynaložily Rada, Komise a Evropský parlament v boji s porušováním lidských práv v Bělorusku; zdůrazňuje, že tato politika by měla pokračovat se zvláštním důrazem na porušování svobody projevu a práva na pokojné shromažďování a sdružování i na porušování práv národnostních menšin; poukazuje na nutnost podpory politické opozice, která je cílem represí;
85. naléhavě žádá Komisi a Radu, aby zřídily podvýbory pro lidská práva se všemi sousedními zeměmi za účelem podporování lidských práv a demokracie, jako tomu bylo v případě Maroka a Jordánska a jak se v současné době plánuje pro Egypt, Tunisko a Libanon; opakuje svůj požadavek na účast Parlamentu při přípravě těchto schůzek a řádné informování Parlamentu o jejich výsledku;

86. uznává pokusy o zahájení dialogu o lidských právech s Uzbekistánem, avšak konstatuje, že se to zatím nepodařilo kvůli neschopnosti Uzbekistánu zaujmout k tomuto dialogu konstruktivní přístup; v tomto ohledu se domnívá, že zahájení dialogu o lidských právech s Uzbekistánem by nemělo vést ke zrušení sankcí uvalených na tuto zemi, pokud nebude dosaženo žádného pokroku v oblasti lidských práv a demokracie; vyzývá tudíž Radu, aby před přijetím jakéhokoli rozhodnutí na svém příštím zasedání provedla komplexní vyhodnocení situace v oblasti lidských práv;
87. je přesvědčen, že pokrok v šestistranných rozhovorech přispěje k příznivějšímu politickému ovzduší, ve kterém bude možné znovu zahájit dialog o lidských právech s Korejskou lidově demokratickou republikou; vyzývá Komisi a Radu, aby tento cíl při kontaktech a jednáních s KLRD důrazně prosazovaly;
88. bere na vědomí vyjednávání, které vede Komise a Rada s ohledem na úsilí Turecka směřující ke vstupu do EU, a všímá si problémů, které při tom vyvstaly; je znepokojen tím, že bylo dosaženo pouze omezeného pokroku a že je nutné vyvinout vyšší úsilí v otázkách lidských práv v Turecku, zejména ohledně uplatňování svobody náboženského vyznání všech náboženských společenství a plného výkonu jejich majetkových práv, ochrany menšin, svobody projevu a obavy týkající se ochrany lidských práv obyvatelstva kurdského původu v jihovýchodní části země; odsuzuje tragické zavraždění novináře Hrantu Dinka v lednu 2007, které je dokladem nacionalistických nálad v určitých sekcích turecké společnosti, avšak výrazné odsouzení této vraždy v celé zemi včetně vládou a urychlené dopadení pachatelů jej povzbudilo; vyzývá tureckou vládu, aby pozměnila paragraf 301 tureckého trestního zákoníku, který zjevně omezuje svobodu sdělovacích prostředků;
89. žádá Radu a Komisi, aby zejména v postkonfliktních situacích včetně situací, kdy je znásilňování žen a dívek použito jako válečná zbraň a ve kterých je násilí na ženách stále rozšířeno, považovaly úsilí partnerských zemí o řešení případů porušování lidských práv, k nimž došlo v minulosti, za důkaz, že tyto země nyní věnují otázkám lidských práv náležitou pozornost;
90. zdůrazňuje, že v průběhu dialogů a konzultací v oblasti lidských práv by měly instituce EU vznášet veškeré otázky vzbuzující obavy ohledně porušování lidských práv, základních svobod i případů diskriminace; vyzdvihuje význam takových dialogů a konzultací pokud je porušování rozšířené a/nebo systematické a uznává, že mezinárodní tlak může hrát úlohu při odvrácení jejich dalšího porušování;
91. všímá si se znepokojením, že zapojení Parlamentu do dialogů a konzultací o lidských právech není vždy tak rozsáhlé, jak by mělo být, a vybízí Radu a Komisi, aby umožnily zvýšení účasti poslanců Evropského parlamentu v těchto dialozích;

Obecný dohled nad činností Rady a Komise, včetně hodnocení výsledků obou předsednictví

92. chválí finské a rakouské předsednictví za jejich spolupráci s cílem dosáhnout jednoty v přístupu k otázkám lidských práv a demokracie; těší se na to, že Německo, Portugalsko a Slovinsko budou jako předsednické země EU v této spolupráci pokračovat;
93. podporuje Radu a Komisi v jejich pevném postoji vůči pokračujícímu porušování

lidských práv a demokracie v Barmě/Myanmaru a úsilí EU o dosažení cílů, které si stanovila tj.: dosáhnout toho, aby byla jmenována legitimní demokraticky volená civilní vláda, která bude dodržovat lidská práva svého lidu a obnoví běžné vztahy s mezinárodním společenstvím; žádá Komisi a Radu, aby posílily účinnost společného postoje EU tím, že přijmou účinnější a cílenější sankce s ohledem na skutečnost, že situace v Barmě/Myanmaru se neustále zhoršuje; vyzývá Radu a Komisi – v rámci společného postoje v otázce Barmy/Myanmaru – k aktivnějšímu jednání se zeměmi Sdružení zemí jihovýchodní Asie (ASEAN) a se státy sousedícími s Barmou/Myanmarem a naléhá na to, aby tyto země využívaly svého vlivu odpovědným způsobem v zájmu dosažení pozitivní změny; požaduje aktivní iniciativu UNHRC, která by mohla mít podobu zvláštního zasedání na toto téma; vybízí Radu a Komisi, aby naléhaly na Čínu, Indii a ostatní země, které vojenské juntě nadále dodávají zbraně a jinou podporu, aby tohoto jednání zanechaly a připojily se k mezinárodnímu společenství v jeho úsilí o změnu situace v Barmě/Myanmaru k lepšímu; bere na vědomí, že Barma/Myanmar zůstává tématem na úrovni Rady bezpečnosti OSN v reakci na přetrvávající humanitární krizi v této zemi; naléhavě žádá Radu a Komisi, aby se s Čínou, Ruskem a Jihoafrickou republikou pokusily dosáhnout shody na závazném usnesení požadujícím smysluplný tripartitní dialog mezi Státní radou pro mír a rozvoj, Národní ligou za demokracii a etnickými menšinami a propuštění všech politických vězňů včetně Aung San Suu Kyi;

94. vyjadřuje své zklamání nad tím, že nebylo dosaženo žádných kladných výsledků ve snaze dosáhnout propuštění nebo zajištění spravedlivého soudního procesu pro pět bulharských zdravotních sester a jednoho palestinského lékaře, které libyjský režim zadržel a odsoudil k smrti za úmyslné nakažení dětí virem AIDS na základě doznání získaných pomocí mučení; konstatuje, že i přes trvalé úsilí Komise o vyřešení tohoto problému prostřednictvím politického dialogu a zajištění lékařské péče pro nakažené děti libyjský režim v této věci stále vzdoruje a nadále vydává provokativní prohlášení ve sdělovacích prostředcích; s ohledem na to naléhavě žádá Komisi, aby přezkoumala své politické nástroje vůči Libyi a našla tak účinnější přístup k rychlému řešení tohoto problému a aby ukončila osm let agónie a flagrantního porušování lidských práv;
95. lituje, že Rada a Komise neprovedly rozhodný krok, který by přesvědčil etiopskou vládu, aby okamžitě a nepodmíněně propustila všechny zvolené poslance a jiné politické vězně a splnila své závazky v oblasti lidských práv, demokratických zásad a právního státu; připomíná několik usnesení Evropského parlamentu o Etiopii přijatých od etiopských voleb v roce 2005, při kterých EU působila jako pozorovatel, a zejména poslední usnesení přijaté dne 16. listopadu 2006¹⁷;
96. vyzývá Radu a Komisi, aby povzbudily vládu Senegalu a pomohly jí při přípravě rychlého a spravedlivého soudního procesu s Hissène Habrém, aby u soudu čelil obviněním z hromadného porušování lidských práv;
97. všímá si toho, že současná válka v Iráku má závažné důsledky pro lidská práva a že současná politická situace je velmi křehká a komplikovaná; bere na vědomí zprávy a usnesení o Iráku přijaté Parlamentem a doporučení v nich obsažená; žádá Radu a Komisi, aby neustále zvažovaly, jak by EU mohla hrát konstruktivnější úlohu v úsilí o zajištění stability v Iráku; naprosto ohromeně konstatuje, že nehledě na katastrofickou situaci Iráčanů a iráckých uprchlíků úřad ECHO prozatímně pozastavil humanitární

---

¹⁷ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0501.

pomoc pro Irák, vítá ovšem obnovení této pomoci od února 2007;

98. vyjadřuje pochvalu Komisi za to, že věnuje problému obchodu s lidmi v EU větší pozornost a naléhavě žádá, aby byla přijata nutná opatření k boji proti obchodování s lidmi, zejména ženami a dětmi; žádá Komisi, aby i nadále volala členské státy k odpovědnosti, pokud nedodrží dohodnuté úmluvy a směrnice proti obchodu s lidmi, zejména směrnici Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány¹⁸; chválí rakouské předsednictví za organizaci řady iniciativ proti obchodu s lidmi, k nimž patřila i konference odborníků z EU o provádění Plánu EU proti obchodu s lidmi, která se konala v červnu 2006; bere na vědomí závěry a doporučení vzešlé z této dvoudenní akce;
99. lituje, že finské předsednictví neuspořádalo čtvrtou schůzi sítě kontaktních míst EU týkajících se osob odpovědných za genocidu, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny, která je nedocenitelným prostředkem k posilování spolupráce mezi členskými státy EU při vyšetřování a soudním stíhání mezinárodních zločinů na národní úrovni; upozorňuje na to, že ve svých závěrech o této síti se Rada zavázala pořádat schůzi v průběhu každého předsednictví, a vyzývá k tomu, aby byly závěry předchozích schůzí sítě uvedeny do praxe; žádá, aby každé předsednictví vytvořilo z těchto schůzí pravidelný bod svého programu;
100. vítá sdělení Komise nazvané „Směrem ke strategii EU o právech dítěte“ (KOM(2006)0367); doufá, že Komise tím poskytuje pevný základ pro účinnější a komplexnější politiky na ochranu základních práv dítěte; je však znepokojen narůstajícím nedostatečným dodržováním práv dítěte na mezinárodní úrovni;
101. lituje skutečnosti, že násilí v Dárfúru bez omezení pokračuje a že súdánská vláda nebyla dosud volána k odpovědnosti za svá opakovaná selhání při plnění mezinárodních požadavků a ochraně svých občanů před násilím, a současně vítá nedávné obžaloby, které vydal ICC; lituje, že EU neučinila více jednostranných kroků v souvislosti s dárfúrskou krizí a že nevyvinula větší úsilí za účelem přesvědčení vlády Súdánu, aby přijala mezinárodní mírové síly; zdůrazňuje, že je nutný trvalý diplomatický tlak, který vládě Súdánu ukáže, že po jejích ústních závazcích musí následovat komplexní a soustředěné úsilí zaměřené na zastavení násilí v Dárfúru a že mezinárodní společenství nebude akceptovat další zanedbávání závazků Súdánu a jeho povinnosti chránit své občany; naléhavě žádá Radu, aby schválila plán konkrétních cílených sankcí, který bude s jasným harmonogramem uvalen na chartúmský režim v případě neplnění požadavků mezinárodního společenství; naléhavě žádá EU, aby přispěla (a vytvářela tlak na ostatní, aby tak rovněž učinili) k mezinárodním mírovým silám a prosazování bezletové zóny nad Dárfúrem a aby zajistila, že Africká unie bude mít dostatek zdrojů a že se jí dostane pomoci, aby mohla splnit svůj mandát; požaduje, aby EU usilovala o vyslání mírové mise OSN do Čadu, která by měla silný mandát chránit civilní obyvatelstvo; naléhavě žádá členské státy, Radu a Komisi, aby převzaly svou odpovědnost a zajistily obyvatelům Dárfúru účinnou ochranu před humanitární katastrofou;
102. vyzývá k přijetí kodexu chování upravujícího normy, kterými by se řídili vojenští a civilní míroví a humanitární pracovníci v misích v oblastech ozbrojených konfliktů,

---

¹⁸ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 19.

obsahujícího sankce, které se uloží v důsledku porušení očekávaných vysokých norem chování, zvláště ve vztahu k jakékoli formě násilí založeného na pohlaví;

103. vítá, že pět členských států jmenovalo zvláštní vyslance pro lidská práva, kteří budou zajišťovat kontaktní a osvětovou činnost ve třetích zemích, zejména v oblasti lidských práv, a bere na vědomí probíhající činnost v této oblasti; žádá ostatní členské státy, aby o tom rovněž uvažovaly;
104. žádá Komisi a Radu, aby předložily přehled zemí, které nepožádaly, aby na jejich území trvale působila stálá zastoupení zvláštních mechanismů, zvláštních zpravodajů a zvláštních zástupců OSN;
105. vítá využívání nového nástroje EU – seznamu „vězňů a zadržovaných osob“, s nimiž jsou spojovány určité obavy, v několika konkrétních zemích; opakuje svůj požadavek, aby Rada vypracovala seznam „vězňů a zadržovaných osob“ pro všechny třetí země, u nichž existují určité problémy s lidskými právy, a aby se o tomto seznamu hovořilo na všech setkáních v rámci politického dialogu; žádá Komisi, aby informovala Parlament o všech takových existujících seznamech;
106. vítá skutečnost, že Komise a Rada nyní vytvořily seznamy „zemí, na něž je třeba se s ohledem na určité otázky zvláště zaměřit“, a pravidelně tyto seznamy aktualizuje; zejména se jedná o seznamy „zemí na prahu změny“, pokud jde o trest smrti, dále „země, na něž je třeba se zaměřit“ s ohledem na mučení, a země, v nichž se zastánci lidských práv nacházejí ve zvláště obtížné situaci;
107. je překvapen, že se sekretariát Rady zatím neřídí rozhodnutími Rady pro obecné záležitosti ze dne 12. prosince 2005, podle nichž mají být všem institucím EU zpřístupněny aktualizované údaje Rady v oblasti lidských práv EU¹⁹; těší se na to, že tyto údaje v jejich současné podobě obdrží co nejdříve;
108. vítá, že Rada uznala, že nově přijatá Mezinárodní úmluva o ochraně a prosazování práv a důstojnosti osob se zdravotním postižením dále umožní EU zaměřit při prosazování a ochraně práv osob se zdravotním postižením pozornost mimo Unii a v kontextu této nové úmluvy žádá, aby EU účinněji monitorovala situaci v oblasti lidských práv osob se zdravotním postižením ve třetích zemích a do roku 2009–2010 podala zprávu o hlavních zjištěních;
109. trvá na tom, aby se nástroje, dokumenty a zprávy, které souvisejí s lidskými právy a demokracií, včetně výročních zpráv, jednoznačně zaměřily na problematiku diskriminace, včetně otázky etnických menšin, náboženských svobod a diskriminačních praktik vůči menšinovým náboženstvím, a výslovně ochrany a prosazování práv etnických menšin, lidských práv žen, práv dětí, práv domorodého obyvatelstva, osob se zdravotním postižením včetně duševně postižených osob, osob všech sexuálních orientací a všech jejich organizací, a to jak v rámci EU, tak i případně ve třetích zemích;
110. zastává názor, že aktivní politika prosazování lidských práv se nemůže omezovat na případy přitahující největší zájem veřejnosti; poukazuje na to, že k závažnému porušování práv dochází na okraji veřejné pozornosti, v uzavřených institucích pro děti,

---

¹⁹ Závěry Rady ze dne 12. prosince 2005, 15293/1/05 REV 1, příloha, s. 14.

staré lidi a nemocné a ve věznicích; poukazuje na to, že Unie musí zavést expertní kontrolu činnosti těchto institucí;

111. žádá Radu, aby znovu posoudila postup vytváření seznamu teroristických skupin a aby zvážila, jakou jasnou metodou by mohly být ze seznamu odstraněny skupiny, které si to zaslouží (s ohledem na své postoje, historii a praxi);
112. domnívá se, že jasná, účinná a harmonizovaná společná politika kontroly vývozu zbraní, založená na právně závazném kodexu chování, může hrát zásadní úlohu v boji proti terorismu, v předcházení konfliktům, v udržování regionální stability a v podpoře lidských práv, a vyzývá předsednictví EU, Radu, Komisi a členské státy, aby i nadále podporovaly mezinárodní dohodu o obchodování se zbraněmi;
113. jak bylo sděleno ve výše uvedeném usnesení ze dne 14. února 2007, vyjadřuje politování nad neúspěchem Rady a předsednictví EU při dodržování svých povinností týkajících se úplného informování Parlamentu o hlavních stanoviscích a základních rozhodnutích v oblasti SZBP ve vztahu k práci dočasného výboru pro prošetření domnělého využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů;
114. zdůrazňuje, že v této fázi, kdy EU nemůže nabídnout Bělorusku plnou účast na politice sousedství, by EU přesto měla vynaložit veškeré úsilí na to, aby našla vhodné způsoby, kterými by zabránila dalšímu antidemokratickému vývoji a porušování lidských práv v této zemi, která je přímým sousedem EU; proto žádá Radu a Komisi, aby situaci v Bělorusku pečlivě monitorovaly a aby zvýšily svou podporu činnostem občanské společnosti, nevládním organizacím a politické opozici;

Programy vnější pomoci Komise

Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva (EIDHR)

115. vítá skutečnost, že Komise a Rada se – na naléhání Parlamentu – shodly s Parlamentem na tom, že je zapotřebí zvláštního nástroje k financování podpory demokracie a lidských práv ve světě (EIDHR);
116. vítá konzultace, které vedla Komise s nevládními organizacemi a občanskou společností o provádění nového EIDHR; vyzývá k naprosté průhlednosti, pokud jde o způsob, jakým jsou v rámci tohoto nástroje využívány finanční prostředky a vybírány a hodnoceny projekty;
117. vítá, že v rámci EIDHR bylo přijato nové opatření (mezi opatřeními ad hoc, která byla na základě uvedeného nástroje nedávno zavedena), které umožňuje naléhavý zásah na ochranu obránců lidských práv, aniž by bylo nutné nabídkové řízení; vyzývá Komisi, aby toto nové opatření provedla rychle a účinně;
118. konstatuje, že finanční prostředky použité na volební pozorovatelské mise EU v roce 2006 tvořily 23 % celkových využitých prostředků EIDHR (35 176 103 EUR) a že tyto mise byly vyslány do 13 zemí a území, k nimž patřily Aceh, Fidži a Konžská demokratická republika;
119. bere na vědomí, že velká část (49 %) z celkové částky prostředků poskytovaných

z EIDHR na projekty smluvně uzavřené v roce 2006 šla na velké projekty organizované na tematickém základě, a pouze malá část (24 %) byla vyčleněna na mikroprojekty prováděné delegacemi EK; očekává, že nový finanční nástroj umožní Komisi, aby financovala ty nevládní organizace, které hrají klíčovou úlohu při prosazování lidských práv a demokracie ve svých zemích, ale nejsou právně uznávány orgány těchto států;

120. je nadále přesvědčen o tom, že je třeba snižovat administrativní zátěž, která je kladena na organizace občanské společnosti jako příjemce financování, a že je nutné zvýšit flexibilitu při vyplácení prostředků tím, že se umožní přesun grantů, menší granty pro organizace působící v terénu a finanční podpora pro neregistrované nevládní organizace;
121. doporučuje, aby Komise navrhla jednoznačné pokyny, které umožní potenciálním příjemcům finančních prostředků pochopit cíle i hodnotící kritéria;

Programy pomoci obecně

122. vítá skutečnost, že Komise začala zařazovat témata týkající se dodržování lidských práv, demokratických zásad, právního státu a řádné správy věcí veřejných na pořad jednání schůzí a začleňovat je do dokumentů při přípravě právních základů pro různé nástroje, strategie pro jednotlivé země, národní orientační programy, odvětvové programy, konkrétní projekty a hodnocení; vítá, že úředníci, kteří připravují projekty nebo programy, mají k dispozici pokyny, jak přitom postupovat;
123. vítá, že Komise (Generální ředitelství EuropeAid) se právě chystá zadat studii o tom, jak začlenit do svých činností několik oblastí týkajících se řádné správy, jako je demokratizace, podpora a ochrana lidských práv, posilování právního státu a správa soudnictví, rozvoj občanské společnosti, reforma veřejné správy včetně antikorupčních opatření, decentralizace a místní samospráva; podporuje činnost Komise, pokud jde o transformaci této studie v praktický nástroj k začleňování otázek správy do rozvojové spolupráce ES, který budou moci využívat jak vedoucí programů v delegacích i v ústředí, tak i konzultanti zapojení do přípravy nebo provádění programů ES; těší se na to, až tuto studii po jejím dokončení obdrží;
124. je potěšen tím, že Komise připravuje v rámci programu 10. Evropského rozvojového fondu „správní profily“ pro všechny země AKT; požaduje však větší transparentnost procesu přípravy správních profilů, který má zahrnovat skutečné a efektivní konzultace se všemi zúčastněnými subjekty, včetně partnerů a organizací občanské společnosti AKT; žádá Komisi, aby do oddílu sociální správy zařadila výsledky vlád při zajišťování základních sociálních služeb všem obyvatelům státu;
125. vítá rozdělení Nástroje pro hospodářskou a rozvojovou spolupráci (ECDCI) do dvou částí, takže rozvojové země jsou nyní odděleny od průmyslově vyspělých zemí²⁰; je však stále znepokojen tím, že se nyní žádný nástroj nezabývá předcházením konfliktům;

---

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci (Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41) a oprava nařízení Rady (ES) č. 1934/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy (Úř. věst. L 29, 3.2.2007, s. 16).

Uplatňování doložek o lidských právech a demokracii v dohodách s třetími zeměmi

126. připomíná své výše uvedené usnesení ze dne 14. února 2006 o budoucí politice EU, pokud jde o uplatňování doložek o lidských právech a demokracii ve všech dohodách Evropské unie; předesílá jako první reakci, že Komise nastínila několik opatření ke zlepšení uplatňování doložky, jako je například postupné rozšiřování výborů pro lidská práva na větší počet třetích zemí; poukazuje na to, že Rada na výše uvedené usnesení dosud konkrétně neodpověděla a dává přednost pokračujícímu provádění doložky v obecnějším kontextu zahraniční politiky; vítá, že součástí mandátu vedoucích delegací Komise ve třetích zemích je povinnost zdůrazňovat konkrétněji lidská práva; je však znepokojen nedávným návrhem Komise vyjmout Indii v kontextu jednání o dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií z pravidla, podle kterého musí všechny dohody EU zahrnovat doložku o lidských právech a demokracii; domnívá se, že takové opatření by bylo krokem zpět a mohlo by stanovit nepříjemný precedens pro budoucí sjednávání obchodních dohod; žádá proto, aby Komise a Rada zaujaly k podrobným návrhům obsaženým ve výše uvedeném usnesení ze dne 14. února 2006 jednoznačný postoj; zdůrazňuje zejména potřebu zavést mechanismus monitorování, pravidelné hodnocení dodržování závazků v oblasti lidských práv a progresivní systém sankcí za neplnění, aby bylo zajištěno řádné provádění doložky o lidských právech a demokracii obsažené v dohodách, které EU uzavřela se třetími zeměmi;
127. konstatuje, že Komise hodlá navrhnout nová opatření, která mají zlepšit provádění doložky o demokracii, například progresivní rozšiřování výborů pro lidská práva tak, aby zahrnovaly velký počet třetích zemí, nebo výzvu vedoucím delegacím EU v celém světě, aby kladli větší důraz na lidská práva; zjišťuje však, že je nezbytné, aby Komise předložila strategický politický plán spolu s konkrétní legislativní iniciativou pro komplexní reformu doložky o demokracii, jak naznačil Parlament, protože se jedná o strategický problém obecného přístupu Evropské unie k otázce lidských práv;
128. upozorňuje Radu a Komisi zejména na to, že je nutné systematicky zahrnovat doložku o lidských právech do všech odvětvových dohod nové generace, například dohod obchodních, aby se dále podpořilo prosazování, ochrana a uplatňování lidských práv v rámci cílů uvedených dohod;

Zohledňování hlediska lidských práv

129. nadále podporuje Radu v její snaze zohledňovat lidská práva a demokracii v celé činnosti EU, a zejména se soustředit na pravidelné revize a provádění určitých konkrétních pokynů EU v oblasti lidských práv;
130. poukazuje na to, že četné vnitřní politiky, zejména ty, které se týkají azylových, imigračních a protiteroristických opatření, mají velký dopad na dodržování lidských práv ve třetích zemích; domnívá se, že je třeba vynaložit větší úsilí na to, aby dotčené vnitřní politiky dodržovaly právní předpisy pro lidská práva a mezinárodní humanitární právo; vyjadřuje hluboké obavy nad vysokým počtem mrtvých z řady uprchlíků snažících se vstoupit na území členských států; vyzývá k vytvoření více zákonných možností pro žádání o azyl a vyzývá členské státy, aby vzaly v úvahu porušování lidských práv, když posuzují právo osob přicházejících ze třetích zemí na udělení azylu v členském státě; poznamenává, že podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva nesmí evropské státy za žádných okolností vracet osoby do států, kde jim hrozí mučení nebo kruté, nelidské či ponižující zacházení;

131. vítá, že Rada a Komise pracují na zvyšování provázanosti mezi politikou EU v oblasti lidských práv a dalšími mezinárodními politikami; domnívá se, že má-li EU provádět v oblasti lidských práv důvěryhodnou politiku, je krajně důležité, aby byla tato provázanost posílena; domnívá se, že je nezbytné, aby Evropa v budoucnosti mluvila jedním hlasem; schvaluje ústřední téma fóra EU o lidských právech nazvané „Integrovaní hlediska lidských práv a demokracie do politik Evropské unie“;
132. vyzývá Komisi, aby nadále bedlivě sledovala poskytování výhod v rámci systému GSP+ zemím, v nichž se objevily závažné nedostatky při provádění osmi úmluv MOP týkajících se hlavních pracovních norem, nebo kde docházelo k porušování občanských a politických práv či byla využívána práce vězňů; žádá Komisi, aby vypracovala kritéria pro určení, kdy by měl být GSP zrušen kvůli problémům v oblasti lidských práv;
133. bezpodmínečně odsuzuje všechny formy vykořisťování dětí, ať v podobě sexuálního zneužívání včetně dětské pornografie a sexuální turistiky zaměřené na děti nebo povinné práce, spolu se všemi formami obchodování s lidmi; s rozhořčením konstatuje, že nedošlo k žádnému skutečnému omezení sexuálního vykořisťování dětí, zejména v důsledku používání Internetu; zastává názor, že takto dochází k páchání závažné trestné činnosti, která musí být trestně stíhána a trestána;
134. vyzývá Komisi, aby nadále prosazovala sociální odpovědnost podniků v evropských i místních společnostech; žádá Radu, aby zpravovala Parlament o informacích, které poskytuje zvláštní zástupce OSN pro podnikání a lidská práva John Ruggie v zájmu vyjasnění norem odpovědnosti podniků a povinnosti nadnárodních společností a jiných podniků zodpovídat se ze své činnosti, pokud jde o lidská práva;
135. vítá návrh závěrů Rady o prosazování rovnosti žen a mužů a o uplatňování genderového hlediska při řešení krizí ze dne 13. listopadu 2006;
136. uznává, že imigrační politika se stala prioritou vnitřní a vnější politiky Unie a že se Unie ve svých textech pokoušela propojit imigraci a rozvoj a zajistit dodržování základních práv imigrantů; trvá však na tom, že skutečná situace popírá pravdivost těchto textů; vyjadřuje zvláštní znepokojení nad tím, že jsou uzavírány dohody o readmisi ilegálních imigrantů se třetími zeměmi, které nemají právní a institucionální mechanismus nutný k provádění readmise státních příslušníků a ochraně jejich práv; žádá Radu a Komisi, aby jej informovaly o pokroku, kterého bylo v této oblasti dosaženo od okamžiku, kdy byla v roce 2005 zveřejněna první výroční monitorovací a hodnotící zpráva o spolupráci třetích zemí v boji s nelegální migrací; doporučuje, aby v případech, kdy mají být sjednány a uzavřeny readmisní dohody, byl Parlament zapojen od samého počátku; a ve stručnosti trvá na tom, že každá migrační politika musí být politika společná a musí být především preventivní a nikoli sankční;
137. znovu klade důraz na to, že ve vnitřní politice EU by mělo být prosazováno dodržování mezinárodního práva v oblasti lidských práv a že legislativní činnost členských států by měla být v souladu mimo jiné se závazky vyplývajícími z Ženevských úmluv, Úmluvy proti mučení a Římského statutu Mezinárodního trestního soudu; vítá pokrok, kterého bylo dosaženo při uplatňování univerzální jurisdikce v některých členských státech; ve snaze o větší soulad vnitřních a vnějších politik vybízí Radu, Komisi a členské státy, aby boj proti beztrestnosti za závažné trestné činy začlenily do rozvoje společné oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti v EU;

138. žádá Komisi, Radu a členské státy, aby do diskusí o lidských právech a základních svobodách se třetími zeměmi systematicky zahrnovaly témata perzekuce či diskriminace osob na základě jejich sexuální orientace a postupně přijaly vhodné opatření proti podobnému porušování lidských práv; žádá je dále, aby přijaly na mezinárodní úrovni nutné iniciativy, které by zastavily perzekuce z důvodu sexuální orientace a dekriminlizace, jako například přijetí rezoluce orgány OSN týkající se těchto témat, a prosazuje sponzorování a oslavu Mezinárodního dne proti homofobii každoročně 17. května;

Účinnost zásahů Evropského parlamentu v oblasti lidských práv

139. vítá skutečnost, že v oblasti lidských práv a při zajištění dodržování závazků k zlepšování situace v oblasti lidských práv a demokracie na celém světě hraje Parlament významnou úlohu pomocí kontroly činností ostatních institucí a zejména prostřednictvím Sacharovovy ceny;
140. žádá Radu a Komisi, aby vzaly na vědomí studii s názvem „Víc než jen aktivismus: dopad usnesení a jiných činností Evropského parlamentu v oblasti lidských práv za hranicemi Evropské unie“, kterou vypracovalo Evropské meziuniverzitní středisko pro lidská práva a demokratizaci v říjnu 2006;
141. vítá činnost svého podvýboru pro lidská práva, včetně pravidelných zpráv předsednictví, Komise a osobního zástupce pro lidská práva, výměn názorů (zejména se zvláštními zpravodaji OSN a nezávislými experty), četných slyšení, informací poskytovaných odborníky a studií; navrhuje, aby se dopad jeho práce zvýšil tím, že se bude systematicky sdružovat s jinými výbory, jako jsou výbory pro rozvoj, pro mezinárodní obchod, pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, pro práva žen a rovnost pohlaví a rozpočtový výbor;
142. uznává, že podvýbor pro lidská práva se nadále věnoval vyhodnocování provádění nástrojů EU v oblastech lidských práv a demokracie se zvláštním zaměřením na pokyny EU ve věci mučení, vyžadoval od Komise a Rady skládání účtů z jejich jednání v této oblasti, navazoval trvalý dialog s mezinárodními institucemi o otázkách lidských práv, představoval platformu odborných zkušeností a současně zohledňoval aspekty lidských práv a demokracie v reakci na zprávy Výboru pro zahraniční věci, vypracovával zprávy z vlastního podnětu ve věci konkrétních nástrojů v oblasti lidských práv, zohledňoval otázky lidských práv ve všech jednotlivých orgánech Parlamentu (výborech a delegacích), organizoval a připravoval proceduru udělení Sacharovovy ceny a byl platformou pro trvalý dialog se zástupci občanské společnosti;
143. zdůrazňuje význam posílené spolupráce se členy národních parlamentů zaměřené na koordinaci monitorování politik lidských práv; domnívá se, že by se podvýbor pro lidská práva měl snažit otevírat cesty komunikace a organizovat setkání s obdobnými výbory národních parlamentů členských států EU i třetích zemí;
144. žádá, aby měl podvýbor pro lidská práva konstruktivnější úlohu při vypracovávání konzistentních a průhledných kritérií výběru naléhavých témat, aby zásahy Parlamentu přicházely včas a měly co největší dopad; navrhuje, aby se organizace rozprav a hlasování o usneseních o naléhavých otázkách změnila tak, aby se jich mohla účastnit i Rada;

145. doporučuje, aby byly plně uplatněny pokyny pro parlamentní delegace týkající se návštěv v třetích zemích;
146. doporučuje překládat usnesení a ostatní klíčové dokumenty týkající se otázek lidských práv do jazyka, kterým se mluví v zemích, jimiž se dokumenty zabývají;
147. vítá, že podvýbor pro lidská práva, Výbor pro zahraniční věci, Výbor pro rozvoj a předseda Evropského parlamentu hrají aktivní úlohu při reakcích na případy nespravedlnosti na celém světě, zejména prostřednictvím udílení Sacharovovy ceny; domnívá se, že Parlament by měl usilovat o to, aby se laureátům dostalo více než jen chvilkové viditelnosti, a měl by lépe dostát očekáváním, která vzbuzuje, například by měl s dřívějšími laureáty udržovat systematické vztahy a soustavně je podporovat; je toho názoru, že Evropský parlament by měl zprostředkovat vybudování sítě laureátů Sacharovovy ceny s pravidelnými setkáními konanými v Evropském parlamentu, aby se laureáti Sacharovovy ceny mohli sami účastnit činnosti Parlamentu v oblasti lidských práv; velmi lituje odpovědi barských a kubánských úřadů na žádost Parlamentu o jejich souhlas s posláním delegace za účelem navštívení bývalých laureátů Sacharovovy ceny;
148. žádá podvýbor pro lidská práva, aby usilovat o zvýšení účasti poslanců na veřejných slyšeních a zájmu sdělovacích prostředků o ně, a to v zájmu jejich zkvalitnění; vyzývá podvýbor, aby na své schůze nadále zval význačné odborníky a politické činitele a aby zvážil rozšíření pozvání i na zástupce třetích zemí a vedoucí misí EU; žádá podvýbor, aby vypracovával pracovní závěry ze všech svých schůzí a diskusí, aby bylo možné jednat v souladu s přijatými závazky a na základě získaných informací a navazovat na učiněné politické volby;
149. vítá přijatá usnesení, v nichž Parlament vyzýval k uzavření vězeňského střediska Guantánamo Bay, a příspěvek Parlamentu k tomu, aby se tomuto středisku a otázkám lidských práv s ním spojeným věnovalo více pozornosti; vyzývá Radu a Komisi, aby naléhaly na vládu Spojených států, aby našla mechanismus, který usnadní obvinění nebo propuštění zadržených osob v souladu s mezinárodním právem; vítá skutečnost, že se Albánie v květnu 2006 stala první zemí, která přijala pět čínských Ujgurů z Guantánama, ale zároveň vyjadřuje politování, že 13 čínských Ujgurů, kteří mohou být propouštěni na základě rozhodnutí vlády Spojených států, stále zůstávají na základně Guantánamo, vzhledem k tomu, že vláda Spojených států správně usoudila, že nemohou být navraceni do Číny pro obavy, že budou vystaveni mučení; vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby spolupracovali s vládou Spojených států, která může usnadnit umístění zbývajících jednotlivců, kteří podle Spojených států nepředstavují žádnou hrozbu Spojeným státům a jejich spojencům, ale kteří nemohou být navraceni do svých domovských zemí pro obavy z mučení; je znepokojen skutečností, že již samotná existence vězeňského střediska Guantánamo Bay nadále vysílá negativní signál ohledně způsobu, jakým je veden boj proti terorismu;
150. domnívá se, že stanovením určitých priorit v činnosti Parlamentu by bylo možné zvýšit efektivitu jeho činnosti v oblasti lidských práv a demokracie; zejména je třeba se soustředit na oblasti, v nichž je možné dosáhnout širší politické shody; domnívá se, že podvýbor pro lidská práva by měl zřídit malé pracovní skupiny, které budou každá sledovat jednotlivé pokyny ohledně lidských práv; domnívá se, že stávající formální pravomoci je třeba lépe využívat k podpoře lidských práv, což se týká zejména

rozpočtových pravomocí a postupu souhlasu;

151. připomíná své usnesení ze dne 18. ledna 2007 o rovnoprávnosti žen a mužů v rámci prací výborů²¹; vyzývá své výbory, aby vynaložily dostatečné úsilí za účelem respektování rovného zastoupení mužů a žen při práci výborů (včetně složení delegací a pozvaných přednášejících) a aby uplatňovaly akční plány týkající se rovnoměrného zastoupení mužů a žen, který připravili členové jmenovaní v každém z výborů jako osoby odpovědné za rovnost pohlaví;
152. navrhuje, aby jednotlivé oblasti politiky v Evropském parlamentu byly lépe propojeny prostřednictvím práce výborů pro lidská práva, rozpočet a mezinárodní obchod tak, aby byly rozpočtové a obchodní otázky lépe začleněny do formulování obav v oblasti lidských práv, aby tyto formulace byly realističtější z hlediska dosažitelnosti a aby byly lépe sladěny s formálními pravomocemi Evropského parlamentu;
153. vyzývá Radu, aby systematicky vybízela poslance EP k účasti na přípravných a informačních schůzích pořádaných při ukončení misí, jako tomu je u schůzí pořádaných s nevládními organizacemi, a na obdobných schůzích týkajících se dialogu o lidských právech se třetími zeměmi a podvýbory pro lidská práva v rámci Evropské politiky sousedství;
154. domnívá se, že prioritou by měla být úzká spolupráce s OSN, zejména UNHRC, a se zástupci a orgány Rady Evropy; domnívá se, že je rovněž důležité vybudovat užší pracovní vztahy s parlamentními shromážděními AKT, EU-Středomoří a EU-Latinská Amerika pro výměnu odborných znalostí a zajištění většího souladu ve věci činností na poli lidských práv a demokracie;
155. uznává práci, kterou vykonal jeho dočasný výbor k domnělému využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů, a zprávu, kterou tento výbor přijal dne 14. února 2007²²; vítá úsilí o shromažďování informací, vyšetřování obvinění, zjištění souvisejících skutečností a o prezentaci mimořádného vydávání a využití zemí EU ze strany letadel CIA k přepravě obětí jako případů porušování lidských práv a porušování mezinárodního práva; bere na vědomí kritiku i doporučení určená Radě, jejímu generálnímu tajemníkovi/vysokému zástupci a členským státům; konstatuje úlohu jeho příslušných výborů při zajišťování vhodných politických opatření následujících po výše zmíněné zprávě; žádá, aby EU a členské státy na všech úrovních společně usilovaly o odsouzení postupu mimořádného vydávání a aby zajistily, že k němu již v budoucnosti nedojde;
156. vítá přijetí svého usnesení ze dne 1. února 2007 o situaci v oblasti lidských práv Dálitů v Indii²³;

Zdroje na činnost v oblasti lidských práv

157. vítá skutečnost, že Komise nyní klade v mandátu vedoucích svých delegací ve třetích zemích větší důraz na lidská práva;

---

²¹ *Přijaté texty*, P6_TA(2007)0010.

²² *Přijaté texty*, P6_TA(2007)0032.

²³ *Přijaté texty*, P6_TA(2007)0016.

158. vítá skutečnost, že do mandátů všech zvláštních zástupců EU se v rámci jejich probíhajícího obnovování přidávají odkazy na lidská práva;
159. vyslovuje se pro to, aby všichni zvláštní zástupci jmenovaní Radou měli k dispozici více lidských zdrojů v oblasti lidských práv;

o

o o

160. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a kandidátských zemí, Organizaci spojených národů, Radě Evropy, OBSE, vládám zemí a území uvedených v tomto usnesení a kancelářím hlavních nevládních organizací v oblasti lidských práv se sídlem v EU.